

Bruxelles, 14. lipnja 2021.
(OR. en)

Međuinstitucijski predmet:
2018/0138 (COD)

10537/1/20
REV 1

TRANS 375
CODEC 768
PARLNAT 159

ZAKONODAVNI AKTI I DRUGI INSTRUMENTI

Predmet: Stajalište Vijeća u prvom čitanju s ciljem donošenja DIREKTIVE
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o mjerama racionalizacije radi
ubrzanja realizacije transeuropske prometne mreže
- Vijeće usvojilo 14. lipnja 2021.

DIREKTIVA (EU) .../...
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od ...

**o mjerama racionalizacije radi ubrzanja realizacije
transeuropske prometne mreže (TEN-T)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 172.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija²,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom³,

¹ SL C 62, 15.2.2019. str. 269.

² SL C 168, 16.5.2019., str. 91.

³ Stajalište Europskog parlamenta od 13. veljače 2019. (još nije objavljeno u Službenom listu) i stajalište Vijeća u prvom čitanju od 14. lipnja 2021. (još nije objavljeno u Službenom listu). Stajalište Europskog parlamenta od ... (još nije objavljeno u Službenom listu).

budući da:

- (1) Uredbom (EU) br. 1315/2013 Europskog parlamenta i Vijeća¹ utvrđuje se zajednički okvir za stvaranje najsuvremenijih, interoperabilnih mreža u Uniji, koje služe njezinim građanima, s ciljem jačanja socijalne, ekonomske i teritorijalne kohezije Unije i doprinošenja stvaranju jedinstvenog europskog područja prometa i mobilnosti, čime se jača unutarnje tržište. Transeuropska prometna mreža (TEN-T) obuhvaća dvoslojnu strukturu koja se sastoji od sveobuhvatne mreže i osnovne mreže. Sveobuhvatnom mrežom osigurava se povezivost svih regija Unije, dok se osnovna mreža sastoji od onih elemenata sveobuhvatne mreže koji imaju najveću stratešku važnost za Uniju. Uredbom (EU) br. 1315/2013 određuju se obvezujući ciljevi u vezi sa završetkom, pri čemu osnovna mreža treba biti završena do 2030., a sveobuhvatna mreža do 2050., osobito davanjem prednosti prekograničnim vezama, poboljšanjem interoperabilnosti i doprinosom multimodalnoj integraciji prometne infrastrukture Unije.

¹ Uredba (EU) br. 1315/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o smjernicama Unije za razvoj transeuropske prometne mreže i stavljanju izvan snage Odluke br. 661/2010/EU (SL L 348, 20.12.2013., str. 1.).

- (2) Neovisno o potrebi da se mreža TEN-T završi i obvezujućim vremenskim okvirima za njezino završavanje, iskustvo je pokazalo da se mnoga ulaganja kojima se nastoji završiti mreža TEN-T suočavaju s višestrukim, različitim i složenim postupcima izdavanja dozvola, postupcima prekogranične nabave i drugim postupcima. To stanje ugrožava pravodobnu provedbu projekata i u mnogim slučajevima dovodi do znatnih kašnjenja i povećanja troškova. Nadalje, kod nositelja projekata i mogućih privatnih ulagatelja mogla bi se pojaviti nesigurnost koja bi u određenim slučajevima čak mogla dovesti do toga da se projekti ne realiziraju kako je prvotno planirano. Ovom se Direktivom nastoje riješiti ta pitanja te usklađenim djelovanjem na razini Unije omogućiti sinkroniziran i pravodoban završetak mreže TEN-T. Pri izradi svojih nacionalnih planova i programa države članice trebale bi voditi računa o razvoju mreže TEN-T u skladu s člankom 49. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 1315/2013.
- (3) Ovom bi Direktivom trebalo obuhvatiti postupke povezane s projektima, uključujući one koji se odnose na procjenu utjecaja na okoliš. Međutim, ovom Direktivom ne bi trebalo dovoditi u pitanje urbanističko planiranje ili planiranje uporabe zemljišta, postupke povezane s dodjelom ugovorâ o javnoj nabavi i korake poduzete na strateškoj razini koji se ne odnose na određeni projekt, kao što su strateške procjene utjecaja na okoliš, planiranje javnog proračuna te nacionalni ili regionalni prometni planovi. Kako bi se povećala učinkovitost postupaka izdavanja dozvola i osigurala visokokvalitetna projektna dokumentacija, nositelji projekata trebali bi prije početka postupka izdavanja dozvola obaviti pripremni rad, kao što su preliminarne studije i preliminarna izvješća. Ova Direktiva ne bi se trebala primjenjivati na postupke pred upravnim žalbenim tijelom ili na postupke pred sudom.

- (4) Ova bi se Direktiva trebala primjenjivati na projekte koji su dio prethodno utvrđenih dionica osnovne mreže navedenih u Prilogu ovoj Direktivi i na druge projekte na koridorima osnovne mreže čiji ukupni trošak premašuje 300 000 000 EUR. Projekti koji premašuju taj iznos često su strateški važni u odnosu na ostvarivanje strategije Unije za pametan, održiv i uključiv rast te se njima doprinosi ostvarivanju ciljeva Uredbe (EU) br. 1315/2013. Koridori osnovne mreže utvrđeni su usklađivanjima sadržanima u Uredbi (EU) br. 1316/2013 Europskog parlamenta i Vijeća¹ i zemljovidima osnovne mreže sadržanima u Uredbi (EU) br. 1315/2013. Tehnička osnova tih zemljovida navedena je u interaktivnom geografskom i tehničkom informacijskom sustavu za mrežu TEN-T (sustav TENtec) koji sadržava višu razinu detaljnosti u vezi s transeuropskom prometnom infrastrukturom.
- (5) Projekte koji se odnose isključivo na telematske aplikacije, nove tehnologije i inovacije trebalo bi isključiti iz područja primjene ove Direktive jer njihovo uvođenje nije ograničeno na osnovnu mrežu.
- (6) Međutim, države članice mogu ovu Direktivu primjenjivati i na druge projekte na osnovnoj mreži i sveobuhvatnoj mreži, među ostalim i na projekte koji se odnose isključivo na telematske aplikacije, nove tehnologije i inovacije, kako bi se ostvario usklađen pristup projektima prometne infrastrukture. Objavom od strane nacionalnih tijela popisa pojedinačnih projekata koji su obuhvaćeni područjem primjene ove Direktive mogla bi se povećati transparentnost za nositelje projekata u pogledu tekućih i budućih radova uzduž mreže TEN-T.

¹ Uredba (EU) br. 1316/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o uspostavi Instrumenta za povezivanje Europe, izmjeni Uredbe (EU) br. 913/2010 i stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 680/2007 i (EZ) br. 67/2010 (SL L 348, 20.12.2013., str. 129.).

- (7) S obzirom na različite procjene utjecaja na okoliš predviđene u relevantnom pravu Unije i relevantnom nacionalnom pravu, koje su potrebne za izdavanje dozvola za projekte u osnovnoj mreži, države članice trebale bi, ako je to izvedivo i prikladno, uspostaviti pojednostavnjeni postupak kojim se ispunjavaju zahtjevi tog prava Unije i tog nacionalnog prava kako bi se pridonijelo ostvarivanju ciljeva utvrđenih u ovoj Direktivi usmjerenih na povećanje racionalizacije mjera.
- (8) Projektima obuhvaćenima područjem primjene ove Direktive trebalo bi, ako je to relevantno, dati prioritet u postupanju. Takvo postupanje može uključivati kraće vremenske okvire, istodobne postupke ili ograničene vremenske okvire za žalbe pri čemu se osigurava da se, u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom, također ostvare ciljevi drugih horizontalnih politika, kao što su politike u području okoliša kojima se nastoji izbjeći, spriječiti, smanjiti ili neutralizirati negativne učinke na okoliš. U pravnim okvirima mnogih država članica daje se prioritet u postupanju određenim kategorijama projekata na osnovi njihove strateške važnosti za gospodarstvo. Ako u pojedinom nacionalnom pravnom okviru postoji takvo davanje prioriteta u postupanju, ono bi se automatski trebalo primjenjivati na projekte obuhvaćene područjem primjene ove Direktive. Međutim, državama članicama trebalo bi dopustiti da na ograničenom broju projekata testiraju posebne postupke izdavanja dozvola kako bi evaluirale njihovo moguće širenje na druge projekte. Tijekom tog razdoblja testiranja dotičnu državu članicu ne bi trebalo obvezati da primjenjuje takve postupke testiranja na druge projekte obuhvaćene područjem primjene ove Direktive.

- (9) Kako bi se omogućilo jasno upravljanje cjelokupnim postupkom i osigurala kontaktna točka za nositelje projekata, projekte na koridorima osnovne mreže trebalo bi podupirati učinkovitim postupcima izdavanja dozvola. U tu svrhu države članice trebale bi imenovati jedno ili više tijela ovisno o svojim nacionalnim pravnim okvirima i svojim upravnim ustrojima te vrstama dotičnih projekata. Ako država članica imenuje nekoliko tijela, trebala bi osigurati da se za određeni projekt i određeni postupak izdavanja dozvola imenuje samo jedno tijelo.
- (10) Imenovanjem tijela koje služi kao kontaktna točka za nositelja projekta trebala bi se smanjiti složenost, poboljšati učinkovitost te povećati transparentnost postupaka. Time bi se također, prema potrebi, trebala unaprijediti suradnja među državama članicama. Postupcima bi se trebala promicati stvarna suradnja između nositeljâ projekata i imenovanog tijela.
- (11) Imenovanom tijelu mogu se među ostalim povjeriti zadaće povezane s koordinacijom i odobravanjem, u skladu sa pravom Unije i nacionalnim pravom, posebnih projekata za obnovu infrastrukture osnovne mreže u slučaju prirodnih katastrofa ili katastrofa uzrokovanih ljudskim djelovanjem.
- (12) Postupkom predviđenim u ovoj Direktivi ne bi se trebalo dovoditi u pitanje ispunjavanje zahtjevâ međunarodnog prava i prava Unije, među ostalim i zahtjeva koji se odnose na zaštitu okoliša i ljudskog zdravlja. Ova Direktiva ne bi trebala dovesti do sniženja standarda predviđenih za izbjegavanje, sprečavanje, smanjenje ili neutraliziranje negativnih učinaka na okoliš.

- (13) S obzirom na hitnost završetka osnovne mreže, pojednostavnjenje postupaka izdavanja dozvola trebalo bi popratiti rokom za postupke koji vode do donošenja odluke o odobrenju izgradnje prometne infrastrukture. Taj bi rok trebao potaknuti učinkovitiju obradu postupaka te se njime ni u kojem slučaju ne bi smjeli ugroziti visoki standardi Unije u području zaštite okoliša i sudjelovanja javnosti. U propisno opravdanim slučajevima trebalo bi biti moguće produljiti rok za postupke izdavanja dozvola, među ostalim i kada nastupe neočekivane okolnosti ili ako je to potrebno radi zaštite okoliša. Produljenje bi se primjerice moglo izraziti u obliku razdoblja ili naznačiti upućivanjem na neki datum ili na neki drugi određeni, budući događaj. U produljeni rok osobito ne bi trebalo uključiti vrijeme potrebno za provođenje upravnih ili sudskih žalbenih postupaka ili za korištenje pravnim sredstvima pred sudom. Države članice ne bi se trebale smatrati odgovornima ako je do nepoštovanja tog roka došlo zbog nositelja projekta, na primjer ako nositelj projekta nije poštovao rokove utvrđene u nacionalnom pravu ili okvirne rokove koje je odredilo imenovano tijelo ili ako je nositelj projekta postupao uz neopravdano zakašnjenje.
- (14) Države članice trebale bi nastojati osigurati najučinkovitiju moguću obradu žalbi kojima se osporava materijalna ili postupovna zakonitost odluke o odobrenju.

- (15) Infrastrukturni projekti mreže TEN-T koji se odnose na dvije ili više država članica suočavaju se s posebnim izazovima u vezi s koordinacijom postupaka izdavanja dozvola. Stoga bi imenovana tijela dotičnih država članica trebala surađivati radi koordinacije svojih vremenskih rasporeda i uspostave zajedničkog plana u vezi s postupkom izdavanja dozvola u onoj mjeri u kojoj su takva koordinacija njihovih vremenskih rasporeda i takva uspostava zajedničkog plana mogući i prikladni s obzirom na stanje pripremljenosti ili zrelost projekta što uglavnom ovisi o nositelju projekta, a osobito o datumu na koji je nositelj projekta prijavio projekt imenovanom tijelu svake od tih država članica.
- (16) Europske koordinate imenovane u skladu s Uredbom (EU) br. 1315/2013 trebalo bi obavijestiti o relevantnim postupcima kako bi se olakšala njihova sinkronizacija i završetak s obzirom na pravodobnu provedbu osnovne mreže do 2030.
- (17) Ako se mreža TEN-T proširi na treće zemlje, u skladu s okvirnim zemljovidima utvrđenima u Uredbi (EU) br. 1315/2013, te bi treće zemlje trebalo pozvati da, ako je to relevantno, primjenjuju pravila slična pravilima predviđenima ovom Direktivom.

- (18) Javna nabava u okviru prekograničnih projekata trebala bi se provoditi u skladu s Ugovorima i, ako je to relevantno, Direktivom 2014/24/EU¹ ili Direktivom 2014/25/EU² Europskog parlamenta i Vijeća. Kako bi se osigurao učinkovit završetak prekograničnih projekata u okviru osnovne mreže, javna nabava koju provodi zajednički subjekt trebala bi podlijegati nacionalnom pravu jedne države članice. Odstupajući od prava Unije o javnoj nabavi, primjenjivo nacionalno pravo trebalo bi u načelu biti pravo države članice u kojoj zajednički subjekt ima registrirano sjedište. I dalje bi trebalo biti moguće primjenjivo nacionalno pravo utvrditi međuvladinim sporazumom. Kada je riječ o javnoj nabavi koju provodi društvo kći zajedničkog subjekta, to bi društvo kći trebalo primjenjivati nacionalno pravo jedne od dotičnih država članica koje bi moglo biti nacionalno pravo primjenjivo na zajednički subjekt. Radi pravne sigurnosti trenutačne strategije nabave trebale bi se i dalje primjenjivati na zajednički subjekt osnovan prije dana stupanja na snagu ove Direktive.

¹ Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 65.).

² Direktiva 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetsom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i stavljanju izvan snage Direktive 2004/17/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 243.).

- (19) Komisija nije sustavno uključena u odobravanje pojedinačnih projekata. Međutim, u pojedinim slučajevima, određeni aspekti pripreme projekta podliježu pozitivnom mišljenju na razini Unije. Ako je uključena u postupke, Komisija će projektima Unije dati prioritet u postupanju te će nositeljima projekata osigurati pouzdanost. U pojedinim slučajevima može biti potrebno odobrenje državne potpore. Ne dovodeći u pitanje rokove utvrđene u ovoj Direktivi te u skladu s Kodeksom najbolje prakse za provedbu postupaka nadzora državnih potpora, države članice trebale bi moći od Komisije zatražiti da se s projektima na osnovnoj mreži koje one smatraju prioritetnima postupaju primjenjujući predvidljivije vremenske okvire u okviru pristupa vođenja portfelja predmeta ili obostrano dogovorenog planiranja.
- (20) Provedbu infrastrukturnih projekata na osnovnoj mreži trebalo bi poduprijeti i smjernicama Komisije kojima se pojašnjava provedba određenih vrsta projekata uz poštovanje pravne stečevine Unije. U tom pogledu u Komunikaciji Komisije od 27. travnja 2017. naslovljenoj „Akcijski plan za prirodu, ljude i gospodarstvo” pružaju se smjernice te se pojašnjava kako postići usklađenost s Direktivom 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹ i Direktivom Vijeća 92/43/EEZ². Kako bi se osigurala najbolja vrijednost za uložena javna sredstva, izravnu potporu koja se odnosi na javnu nabavu trebalo bi učiniti dostupnom za projekte.

¹ Direktiva 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o očuvanju divljih ptica (SL L 20, 26.1.2010., str. 7.).

² Direktiva Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL L 206, 22.7.1992., str. 7.).

- (21) S obzirom na to da cilj ove Direktive, odnosno racionalizaciju mjera radi ubrzanja realizacije mreže TEN-T, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog potrebe jačanja okvira postupaka izdavanja dozvola za projekte mreže TEN-T s pomoću usklađenog djelovanja na razini Unije oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (22) Radi pravne sigurnosti ova se Direktiva ne bi trebala primjenjivati na postupke izdavanja dozvola koji su počeli prije datuma za prenošenje ove Direktive,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ova se Direktiva primjenjuje na postupke izdavanja dozvola koji su potrebni za odobravanje provedbe:
 - (a) projekata koji su dio prethodno utvrđenih dionica osnovne mreže, kako je navedeno u Prilogu;
 - (b) drugih projekata na koridorima osnovne mreže, kako je utvrđeno na temelju članka 44. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1315/2013, čiji ukupni trošak premašuje 300 000 000 EUR,

uz iznimku projekata koji se odnose isključivo na telematske aplikacije, nove tehnologije i inovacije u smislu članka 31. i 33. te uredbe.

Ova se Direktiva također primjenjuje na javnu nabavu u prekograničnim projektima obuhvaćenima područjem primjene ove Direktive.

2. Države članice mogu se odlučiti primjenjivati ovu Direktivu na druge projekte na osnovnoj mreži i sveobuhvatnoj mreži, uključujući na projekte iz stavka 1. koji se odnose isključivo na telematske aplikacije, nove tehnologije i inovacije. Države članice obavješćuju Komisiju o svojoj odluci.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „odluka o odobrenju” znači odluka ili skup odluka koje mogu biti upravne prirode, koje u skladu s nacionalnim pravnim sustavom i nacionalnim upravnim pravom istodobno ili uzastopno donose tijelo ili tijela države članice, ne uključujući upravna i sudska žalbena tijela, kojima se utvrđuje ima li nositelj projekta pravo provesti projekt na dotičnom zemljopisnom području, ne dovodeći u pitanje nijednu odluku donesenu u kontekstu upravnog ili sudskog žalbenog postupka;
2. „postupak izdavanja dozvola” znači svaki postupak koji se odnosi na pojedinačni projekt obuhvaćen područjem primjene ove Direktive i kojega se mora pridržavati da bi se pribavila odluka o odobrenju kako to zahtijevaju tijelo ili tijela države članice, u skladu s pravom Unije ili nacionalnim pravom, uz izuzetak urbanističkog planiranja ili planiranja uporabe zemljišta, postupaka povezanih s dodjelom ugovorâ o javnoj nabavi i koraka poduzetih na strateškoj razini koji se ne odnose na određeni projekt, kao što su strateška procjena utjecaja na okoliš, planiranje javnog proračuna te nacionalni ili regionalni prometni planovi;

3. „projekt” znači prijedlog za izgradnju, prilagodbu ili izmjenu utvrđene dionice prometne infrastrukture čiji je cilj poboljšati kapacitet, sigurnost i učinkovitost te infrastrukture i čija se provedba mora odobriti odlukom o odobrenju;
4. „prekogranični projekt” znači projekt kojim je obuhvaćena prekogranična dionica između dviju ili više država članica;
5. „nositelj projekta” znači podnositelj zahtjeva za provedbu projekta ili tijelo javne vlasti koje pokreće projekt;
6. „imenovano tijelo” znači tijelo koje je kontaktna točka za nositelja projekta i koje olakšava učinkovitu i strukturiranu provedbu postupaka izdavanja dozvola u skladu s ovom Direktivom;
7. „zajedničko tijelo” znači tijelo osnovano uzajamnim sporazumom između dviju ili više država članica kako bi se olakšali postupci izdavanja dozvola povezani s prekograničnim projektima, među ostalim i zajednička tijela koja su osnovala imenovana tijela ako su države članice ovlastile ta imenovana tijela za osnivanje zajedničkih tijela.

Članak 3.
Prioritetni status

1. Države članice nastoje osigurati da sva tijela, među ostalim i imenovano tijelo, koja su uključena u postupak izdavanja dozvola, uz izuzetak sudova, daju prioritet projektima obuhvaćenima područjem primjene ove Direktive.
2. Ako u okviru nacionalnog prava postoje posebni postupci izdavanja dozvola za prioritetne projekte, države članice, ne dovodeći u pitanje ciljeve, zahtjeve i rokove iz ove Direktive, osiguravaju da se projekti obuhvaćeni područjem primjene ove Direktive obrađuju u okviru tih postupaka. Time se države članice ne sprječava da testiraju posebne postupke izdavanja dozvola na ograničenom broju projekata kako bi evaluirale njihovo moguće proširenje na druge projekte, a da ne moraju primjenjivati takve postupke na projekte obuhvaćene područjem primjene ove Direktive.
3. Ovim se člankom ne dovode u pitanje proračunske odluke.

Članak 4.
Imenovano tijelo

1. Do ... [24 mjeseca nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive] svaka država članica na prikladnoj upravnoj razini imenuje tijela koja trebaju djelovati kao imenovano tijelo.

2. Država članica može, ako je to relevantno, imenovati različita tijela kao imenovano tijelo ovisno o projektu ili kategoriji projekata, vrsti prijevoza ili zemljopisnom području.
U takvom slučaju država članica osigurava da postoji samo jedno imenovano tijelo za određeni projekt i određeni postupak izdavanja dozvola.
3. Države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi nositeljima projekata pružile lako dostupne informacije o identitetu imenovanog tijela za određeni projekt.
4. Države članice mogu ovlastiti imenovano tijelo za donošenje odluke o odobrenju.

Kada je ovlašteno za donošenje odluke o odobrenju u skladu s prvim podstavkom, imenovano tijelo provjerava jesu li pribavljene sve dozvole, odluke i mišljenja potrebni za donošenje odluke o odobrenju te obavještuje nositelja projekta o odluci o odobrenju.
5. Ako imenovano tijelo nije ovlašteno za donošenje odluke o odobrenju, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se nositelja projekta obavijesti o donošenju odluke o odobrenju.
6. Države članice mogu ovlastiti imenovano tijelo da utvrdi okvirne rokove za različite međukorake postupka izdavanja dozvola u skladu s člankom 5. stavkom 1. ne dovodeći u pitanje četverogodišnji rok iz tog stavka.

7. Imenovano tijelo:

- (a) kontaktna je točka za pružanje informacija nositelju projekta i drugim relevantnim tijelima uključenima u postupak koji vodi do odluke o odobrenju za određeni projekt;
- (b) nositelju projekta, ako je dužno to učiniti u skladu s nacionalnim pravom, dostavlja detaljan pregled prijave iz članka 6. stavka 4., uključujući informacije o okvirnim rokovima koji se odnose na postupke izdavanja dozvola, u skladu s četverogodišnjim rokom iz članka 5. stavka 1.;
- (c) nadzire vremenski okvir postupka izdavanja dozvola, a osobito evidentira svako produljenje roka iz članka 5. stavka 4.;
- (d) na zahtjev pruža smjernice nositelju projekta u vezi s podnošenjem svih relevantnih informacija i dokumenata, među ostalim i svih dozvola, odluka i mišljenja koji se moraju pribaviti i dostaviti za odluku o odobrenju.

Imenovano tijelo također može nositelju projekta pružati smjernice o tome koje bi dodatne informacije i/ili dokumente trebalo dostaviti ako je obavijest iz članak 6. stavka 1. odbijena.

8. Stavkom 7. ne dovodi se u pitanje nadležnost drugih tijela uključenih u postupak izdavanja dozvola ni mogućnost da nositelj projekta stupi u kontakt s pojedinačnim tijelima radi posebnih dozvola, odluka ili mišljenja koja čine dio odluke o odobrenju.

Članak 5.

Trajanje postupka izdavanja dozvola

1. Države članice predviđaju postupak izdavanja dozvola, uključujući rokove za taj postupak koji ne smiju premašiti četiri godine od početka postupka izdavanja dozvola.
Države članice mogu donijeti potrebne mjere kako bi raspoloživo razdoblje podijelile na različite faze u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom.
2. Četverogodišnjim razdobljem iz stavka 1. ne dovode se u pitanje obveze koje proizlaze iz međunarodnog prava i prava Unije te njime nisu obuhvaćena razdoblja potrebna za provođenje upravnih i sudskih žalbenih postupaka i korištenje pravnim sredstvima pred sudom niti razdoblja potrebna za provedbu svih odluka ili svih pravnih sredstava koji su iz toga proizašli.
3. Četverogodišnjim razdobljem iz stavka 1. ne dovodi se u pitanje pravo države članice da predvidi da se postupak izdavanja dozvola mora završiti do donošenja pojedinačnog akta nacionalnog zakonodavstva u kojem slučaju postupak za donošenje tog akta smije, odstupajući od stavka 1., premašiti četverogodišnje razdoblje pod uvjetom da se pripremni rad na temelju kojeg se donosi nacionalni zakonodavni akt završi unutar tog razdoblja.
Smatra se da je pripremni rad završen kada se pojedinačni akt nacionalnog zakonodavstva podnese nacionalnom parlamentu.

4. Države članice donose potrebne mjere kako bi osigurale da se u propisno obrazloženim slučajevima može odobriti prikladno produljenje četverogodišnjeg razdoblja iz stavka 1. Trajanje produljenja određuje se od slučaja do slučaja, propisno se obrazlaže i ograničeno je na svrhu završetka postupka izdavanja dozvola i donošenja odluke o odobrenju. Ako je takvo produljenje odobreno, nositelja projekta obavješćuje se o razlozima odobravanja produljenja. Dodatno produljenje može se pod istim uvjetima odobriti jednom.
5. Države članice ne smatraju se odgovornima u slučaju nepoštovanja četverogodišnjeg razdoblja iz stavka 1., kako je produljeno u skladu sa stavkom 4., ako je do kašnjenja došlo zbog nositelja projekta.

Članak 6.

Organizacija postupka izdavanja dozvola

1. Nositelj projekta o projektu obavješćuje imenovano tijelo ili, prema potrebi, zajedničko tijelo osnovano u skladu s člankom 7. stavkom 2. Obavijest nositelja projekta o projektu označava početak postupka izdavanja dozvola.
2. Kako bi olakšale procjenu zrelosti projekta, države članice mogu odrediti razinu podrobnosti informacija i relevantne dokumente koje nositelj projekta mora dostaviti pri slanju obavijesti o projektu. Ako projekt nije dovoljno zreo, obavijest se odbija propisno obrazloženom odlukom u roku od najkasnije četiri mjeseca nakon primitka obavijesti.

3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da nositelji projekata dobiju opće informacije kao vodič o obavijestima, koje su prilagođene, ako je to relevantno, dotičnoj vrsti prijevoza, i koje sadržavaju informacije o dozvolama, odlukama i mišljenjima koji bi mogli biti potrebni za provedbu projekta.

Te informacije za svaku dozvolu, svaku odluku ili svako mišljenje sadržavaju sljedeće:

- (a) opće informacije o materijalnom opsegu i razini podrobnosti informacija koje nositelj projekta mora dostaviti;
- (b) primjenjive rokove ili, ako oni ne postoje, okvirne rokove; te
- (c) podatke tijela i dionika koji obično sudjeluju u savjetovanjima povezanim s različitim dozvolama, odlukama i mišljenjima.

Te informacije moraju biti lako dostupne svim relevantnim nositeljima projekata, posebno preko elektroničkih ili fizičkih informativnih portala.

4. Kako bi se olakšala uspješnost obavijesti, države članice mogu iziskivati od imenovanog tijela da na zahtjev nositelja projekta izradi detaljan pregled prijave koji obuhvaća sljedeće informacije prilagođene pojedinačnom projektu:
- (a) pojedinačne faze postupka i primjenjive rokove ili, ako takvi rokovi ne postoje, okvirne rokove;
 - (b) materijalni opseg i razinu podrobnosti informacija koje nositelj projekta mora dostaviti;

- (c) popis dozvola, odluka i mišljenja koje nositelj projekta mora pribaviti tijekom postupka izdavanja dozvola, u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom;
 - (d) tijela i dionika koji trebaju sudjelovati u vezi s odgovarajućim obvezama, među ostalim i tijekom formalne faze javnog savjetovanja.
5. Detaljan pregled prijave ostaje valjan tijekom postupka izdavanja dozvola. Svaka izmjena detaljnog pregleda prijave mora se propisno obrazložiti.
 6. Imenovano tijelo može nositelju projekta na zahtjev dostaviti informacije kojima se dopunjuju elementi iz stavka 4.
 7. Kada je nositelj projekta dostavio potpunu dokumentaciju zahtjeva za projekt, odluka o odobrenju donosi se u roku iz članka 5. stavka 1.
 8. Tijela uključena u postupak izdavanja dozvola obavješćuju imenovano tijelo da su izdane potrebne dozvole, odluke, mišljenja ili odluke o odobrenju.

Članak 7.

Koordiniranje prekograničnih postupaka izdavanja dozvola

1. Države članice za projekte koji se odnose na dvije ili više država članica osiguravaju da imenovana tijela tih država članica surađuju s ciljem koordinacije svojih vremenskih rasporeda i postizanja dogovora o zajedničkom planu u vezi s postupkom izdavanja dozvola.
2. Za prekogranične projekte može se osnovati zajedničko tijelo.

3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da europski koordinatori imenovani u skladu s člankom 45. Uredbe (EU) br. 1315/2013 dobiju informacije o postupcima izdavanja dozvola te da europski koordinatori mogu olakšati kontakte među imenovanim tijelima u kontekstu postupaka izdavanja dozvola za projekte koji se odnose na dvije ili više država članica.
4. Ako se ne poštuje rok iz članka 5. stavka 1., države članice na zahtjev dotičnih europskih koordinatora dostavljaju informacije o mjerama koje su poduzete ili se planiraju poduzeti kako bi se omogućilo da postupak izdavanja dozvola završi uz najmanje moguće zakašnjenje.

Članak 8.

Javna nabava u prekograničnim projektima

1. Ako postupke nabave u prekograničnom projektu provodi zajednički subjekt, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da zajednički subjekt primjenjuje nacionalno pravo jedne države članice te se, odstupajući od direktiva 2014/24/EU i 2014/25/EU, to pravo utvrđuje u skladu s člankom 39. stavkom 5. točkom (a) Direktive 2014/24/EU ili člankom 57. stavkom 5. točkom (a) Direktive 2014/25/EU, kako je primjenjivo, osim ako je sporazumom među državama članicama sudionicama predviđeno drukčije. U takvom se sporazumu u svakom slučaju predviđa primjena nacionalnog prava jedne države članice na postupke nabave koje provodi zajednički subjekt.

2. Kada je riječ o javnoj nabavi koju provodi društvo kći zajedničkog subjekta, dotične države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da društvo kći primjenjuje nacionalno pravo jedne od država članica. U tom pogledu dotične države članice mogu odlučiti da društvo kći mora primjenjivati nacionalno pravo koje se primjenjuje na zajednički subjekt.

Članak 9.

Prijelazne odredbe

1. Ova se Direktiva ne primjenjuje na projekte za koje su postupci izdavanja dozvola počeli prije ... [24 mjeseca nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive].
2. Članak 8. primjenjuje se samo na ugovore za koje je poslan poziv na nadmetanje ili, u slučaju da poziv za nadmetanje nije predviđen, ako su javni naručitelj ili naručitelj započeli postupak nabave nakon ... [24 mjeseca nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive].
3. Članak 8. ne primjenjuje se na zajednički subjekt osnovan prije ... [datum stupanja na snagu ove Direktive] ako su postupci nabave tog subjekta i dalje uređeni pravom koje se primjenjuje na njegove nabave na taj datum.

Članak 10.
Izvješćivanje

1. Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o provedbi ove Direktive i rezultatima te provedbe prvi put do ... [pet godina i šest mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive] te u redovitim vremenskim razmacima nakon toga.
2. Izvješće se zasniva na informacijama o broju postupaka izdavanja dozvola obuhvaćenih područjem primjene ove Direktive, prosječnoj duljini postupaka izdavanja dozvola, broju postupaka izdavanja dozvola koji prekoračuju rok i osnivanju svih zajedničkih tijela tijekom razdoblja izvješćivanja, koje moraju dostaviti države članice svake dvije godine, a prvi put do ... [pet godina nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive].

Članak 11.
Prenošenje

1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom u roku od ... [24 mjeseca nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive]. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 12.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u ...

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik

PRILOG

Prethodno utvrđene dionice prekograničnih veza i veza koje nedostaju u koridorima osnovne mreže
[iz članka 1. stavka 1. točke (a)]

Koridor osnovne mreže „Atlantski koridor”		
prekogranične veze	Évora – Mérida	željeznica
	Vitoria-Gasteiz – San Sebastián – Bayonne – Bordeaux	
	Aveiro – Salamanca	
	rijeka Douro (Via Navegável do Douro)	unutarnji plovni putovi
veze koje nedostaju	interoperabilne pruge na Pirinejskom poluotoku čiji profil nije u skladu s UIC-om	željeznica
Koridor osnovne mreže „Baltičko – jadranski koridor”		
prekogranične veze	Katowice/Opole – Ostrava – Brno Katowice – Žilina Bratislava – Beč Graz – Maribor Venecija – Trst – Divača – Ljubljana	željeznica
	Katowice – Žilina Brno – Beč	cesta
veze koje nedostaju	Gloggnitz – Mürzzuschlag: osnovni tunel Semmering Graz – Klagenfurt: željeznička pruga i tunel Koralm Kopar – Divača	željeznica

Koridor osnovne mreže „Mediterranski koridor”		
prekogranične veze	Barcelona – Perpignan	željeznica
	Lyon – Torino: osnovni tunel i pristupni putovi	
	Nica – Ventimiglia	
	Venecija – Trst – Divača – Ljubljana	
	Ljubljana – Zagreb	
	Zagreb – Budimpešta	
	Budimpešta – Miskolc – granica s Ukrajinom	cesta
	Lendava – Letenye	
	Vásárosnamény – granica s Ukrajinom	
veze koje nedostaju	Almería – Murcia	željeznica
	interoperabilne pruge na Pirinejskom poluotoku čiji profil nije u skladu s UIC-om	
	Perpignan – Montpellier	
	Kopar – Divača	
	Rijeka – Zagreb	
	Milano – Cremona- Mantova – Porto Levante/Venecija – Ravenna/Trst	unutarnji plovni putovi

Koridor osnovne mreže „Koridor Sjeverno more – Baltik”		
prekogranične veze	Tallinn – Riga – Kaunas – Varšava baltička željeznica, nova potpuno interoperabilna pruga s profilom u skladu s UIC-om	željeznica
	Świnoujście/Szczecin – Berlin	željeznica i unutarnji plovni putovi
	koridor Via Baltica EE – LV – LT – PL	cesta
veze koje nedostaju	Kaunas – Vilnius: dio baltičke željeznice, nove potpuno interoperabilne pruge s profilom u skladu s UIC-om	željeznica
	Varšava/Idzikowice – Poznań/Wrocław, uključujući veze s planiranim središnjim prometnim čvorištem	
	Nord-Ostsee-Kanal	unutarnji plovni putovi
	Berlin – Magdeburg – Hannover; Mittellandkanal; zapadnonjemački kanali	
	Rajna, Waal	
	Sjevernomorski kanal, IJssel, kanal Twente	
Koridor osnovne mreže „Sjeverno more – Sredozemlje”		
prekogranične veze	Brussel ili Bruxelles – Luxembourg – Strasbourg	željeznica
	Terneuzen – Gent	unutarnji plovni putovi
	Seine – mreža Scheldt i pripadajuća porječja rijeka Seine, Scheldt i Meuse	
	koridor Rajna – Scheldt	
veze koje nedostaju	Albertkanaal/kanal Albert i kanal Bocholt-Herentals	unutarnji plovni putovi

Koridor osnovne mreže „Orient/istočno Sredozemlje”		
prekogranične veze	Dresden – Prag/Kolín	željeznica
	Beč/Bratislava – Budimpešta	
	Békéscsaba – Arad – Temišvar	
	Craiova – Calafat – Vidin – Sofija – Solun	
	Sofija – granica sa Srbijom / granica s MK	
	granica s Turskom – Alexandroupoli	
	granica s MK – Solun	
	Ioannina – Kakavia (granica s Albanijom)	cesta
	Drobeta Turnu Severin/Craiova – Vidin – Montana	
	Sofija – granica sa Srbijom	
	Hamburg – Dresden – Prag – Pardubice	unutarnji plovni putovi
	veze koje nedostaju	Igoumenitsa – Ioannina
Prag – Brno		
Solun – Kavala – Alexandroupoli		
Temišvar – Craiova		
Koridor osnovne mreže „Rajnsko-alpski koridor”		
prekogranične veze	Zevenaar – Emmerich – Oberhausen	željeznica
	Karlsruhe – Basel	
	Milano/Novara – granica sa Švicarskom	
	Basel – Antwerpen/Rotterdam – Amsterdam	unutarnji plovni putovi
veze koje nedostaju	Genova – Tortona/Novi Ligure	željeznica
	Zeebrugge – Gent	

Koridor osnovne mreže „Rajnsko-dunavski koridor”		
prekogranične veze	München – Prag	željeznica
	Nürnberg – Plzeň	
	München – Mühldorf – Freilassing – Salzburg	
	Strasbourg – Kehl Appenweier	
	Hranice – Žilina	
	Košice – granica s Ukrajinom	
	Beč – Bratislava/Budimpešta	
	Bratislava – Budimpešta	
	Békéscsaba – Arad – Temišvar – granica sa Srbijom	
	Bukurešt – Giurgiu – Rousse	
	Dunav (Kehlheim – Constanța/Midia/Sulina) i pripadajuća porječja Váha, Save i Tise	unutarnji plovni putovi
	Zlín – Žilina	cesta
	Temišvar – granica sa Srbijom	
veze koje nedostaju	Stuttgart – Ulm	željeznica
	Salzburg – Linz	
	Craiova – Bukurešt	
	Arad – Sighișoara – Brašov – Predeal	

Koridor osnovne mreže „Skandinavsko-mediteranski koridor”		
prekogranične veze	granica s Rusijom – Helsinki	željeznica
	Kopenhagen – Hamburg: pristupni putovi čvrste veze na pojasu Fehmarn Belt	
	München – Wörgl – Innsbruck – Fortezza – Bolzano – Trento – Verona: osnovni tunel Brenner i njegovi pristupni putovi	
	Göteborg – Oslo	
	Kopenhagen – Hamburg: čvrsta veza na pojasu Fehmarn Belt	željeznica/cesta
